

Interpellation av Per Rosencrantz (M) till finansborgarrådet Karin Wanngård (S) om stadens ökade skuldsättning och förvärvet av Hjulstahem

Stockholms stads skuldsättning närmar sig 100 miljarder kronor. På bara några år har räntekostnaderna tiodubblats – från några hundra miljoner till flera miljarder om året. Det är pengar som istället hade kunnat gå till skola, vård, omsorg och sociala insatser.

Trots det fortsätter majoriteten att öka stadens upplåning. Nu föreslås att Familjebostäder ska ta upp ytterligare drygt en miljard kronor i lån för att köpa samtliga aktier i AB Hjulstahem, ett bolag som äger 14 fastigheter med 1 194 lägenheter, cirka 3 300 kvadratmeter lokaler och 738 parkeringsplatser. Det är alltså i praktiken ett helt bostadsområde som byter ägare – men utan att en enda ny bostad byggs.

Förvärvet innebär ökade skulder men ingen nytta för stockholmarna. Familjebostäder är redan hårt belånat och enligt bolagets egen räntekänslighetsanalys leder en räntehöjning med bara en procentenhet till negativt resultat inom två år. Ändå väljer majoriteten att ta ytterligare risker.

Dessutom äger allmännyttan redan en stor del av beståndet i Järvaområdet. Järva behöver fler bostadsrätter och småhus som ger blandade upplåtelseformer och långsiktig social hållbarhet, inte fler kommunala hyresrätter.

Socialdemokraterna talar ofta om att ”ta tillbaka kontrollen”, men den lånekarusell som pågår i Stockholm stadshus AB ger snarare intrycket av att kontrollen håller på att tappas.

Jag vill därför fråga finansborgarrådet:

1. Hur motiverar finansborgarrådet att staden ökar sin upplåning med över en miljard kronor för att köpa redan befintliga bostäder?
2. Vilken nytta innebär förvärvet för stockholmarna som motiverar att staden ökar sin skuldsättning för att köpa ett helt bostadsområde?
3. Hur stor måste räntekostnaden bli varje år innan Socialdemokraterna drar i handbromsen och slutar låna pengar?